

kan betale sig at gå i arbejde. Det er ligesom ledestjernen. Så er vi jo godt klar over, at der er andre barrierer, der skal overvindes, for at mennesker kan komme i arbejde. Men en af de første – og den største barriere – er vel, hvis det ikke kan betale sig at arbejde.

Professor Rosholms succeskriterium adskiller sig en lille smule fra mit, fordi mit succeskriterium er, at folk kommer ud af afhængighed af offentlige ydelser. Der fastholder Rosholm, at han kun betragter det som en succes, hvis folk kommer i arbejde. Jeg synes, det f.eks. er lige så godt, hvis de kommer i uddannelse.

Morten Østergaard (RV):

Reelt er der så måske en politisk uenighed, for i Det Radikale Venstre synes vi jo også, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er derfor, vi foreslår en skattereform. Men det, vi ikke synes er så heldigt, er, hvis de systemer, man indretter, fører til, at folk ikke kommer i arbejde, men kommer ud af arbejdsstyrken.

Det er måske der, hvor det også kan overraske, at ministeren ikke kan finde noget nyt i det forskningsprojekt, der er lavet, fordi det jo viser, at starthjælpen sådan set ikke betyder, folk kommer i arbejde, men at i særlig grad kvinder og lavtuddannede helt forlader arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Er det i tråd med regeringens og beskæftigelsesministerens politik, at man skal indrette de sociale systemer på en sådan måde, at folk ikke kommer i beskæftigelse, men træder helt ud af arbejdsmarkedet? For det lægger jo en bombe under hele velfærdssamfundet, hvis det er regeringens holdning?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil godt sige, at der er lavet en fejl i den kronik, professor Rosholm har skrevet her i påsken. For vi regner det ikke i Beskæftigelsesministeriet som en succes, hvis folk overgår til en anden varig offentlig ydelse, f.eks. førtidspension. Det, som vi rejser og regner med som et succeskriterium, er, at folk bliver selvforsørgende, eller at de kommer i en ordinær uddannelse på SU. Det er vores succeskriterier.

Morten Østergaard (RV):

Ja, og det er jo noget udenomssnak. For her handler det om, at hvis det her samfund skal hænge sammen, skal beskæftigelsesministeren i almindelighed prøve at se, om han kan få flest

mulige mennesker til at være i beskæftigelse, sådan at de arbejder, stiller deres hænder til rådighed og producerer.

Kl. 13.15

Det, som det her forskningsprojekt viser, er, at starthjælpen meget målrettet har den effekt særlig i forhold til kvinder, at de ikke bare kommer på anden offentlig forsørgelse; nej, de træder helt ud af arbejdsmarkedet og stiller ikke længere deres arbejdskraft til rådighed. Og det er det, jeg spørger om: om man som ansvarlig beskæftigelsesminister i Danmark kan acceptere, at de sociale systemer betyder, at folk helt holder op med at stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet. For det er jo faktisk det, starthjælpen betyder, især for kvinder.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg mener, det er menneskers frie valg, om de vil arbejde eller ikke vil arbejde. Det, vi kan se på, når folk modtager offentlige ydelser, er, om det så kan betale sig at forlade de ydelser og gå i arbejde, eller det ikke kan betale sig. Og det er det problem, vi har taget fat i omkring starthjælpen.

Jeg mener, at den virker. Jeg kan godt se, at professor Rosholm har betragtninger om, at det fastholder et patriarkalsk familiemønster osv., men for mig er det jo afgørende, at folk bliver selvforsørgende, eller at de kommer i uddannelse, og det mener jeg er det helt overordnede og det vigtige ved de regler, vi har lavet.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for et sidste spørgsmål.

Morten Østergaard (RV):

Jeg er nødt til at sige, at jeg ikke håber, at beskæftigelsesministeren får succes med sin politik, for hvis det var politikken, ville det jo betyde, at hvis bare folk var selvforsørgende, var det fint med beskæftigelsesministeren, at de gik hjemme. Det ville jo gøre det vanskeligt at finde pædagoger og gøre alt mulig andet, hvis det var holdningen, at hvis bare man kunne forsørge sig selv, skulle vi ikke forsøge at fremme, at mænd og kvinder arbejder i samfundet, tager del i det og er beskæftiget. Det ville give nogle enorme vanskeligheder.

Men jeg vil gerne spørge beskæftigelsesministeren: Når nu man er i gang med at indføre permanent starthjælp – altså ikke bare starthjælp i de første 7 år, men nu fremover for evigt – vil